

Verzamelde herinneringen Erik de Graaf

Herkenbare jeugdherinneringen, verteld vanuit de blik van een kind.

*Ingrediënten:
jeugdherinneringen, familieverhoudingen, jaren zestig, opgroeien*

Uitgeverij: Oog & Blik | De Harmonie
Jaar: 2005
Aantal pagina's: 168

Erik de Graaf was al in de veertig toen hij zijn eerste strips maakte. Toen hij door een burn-out een tijd thuis kwam te zitten, begon hij zijn jeugdherinneringen op te tekenen in korte stripverhalen. Deze werden gebundeld in de boekjes *Verbleekte herinneringen* (2003), *Gekleurd geheugen* (2003) en *Gevonden verleden* (2004), die later weer werden samengevoegd in deze uitgave.

Met zijn heldere, schematische tekenstijl weet De Graaf een mooi beeld te schetsen van het opgroeien in de jaren 1960. Inbreken op een sloperij, vakanties in eigen land, het naoorlogse wantrouwen jegens Duitsers... maar nergens worden deze verhalen zwaar op de hand. *Verzamelde herinneringen* is geen afrekening met een moeizame jeugd. Integendeel.

Veel lezers zullen zich in de jonge "Muis" herkennen. Hoe hij opkijkt tegen zijn opa, nieuwsgierig is naar meisjes en door een vriendje wordt opgestoot om kattenkwaad uit te halen.

Maar vooral de naïviteit waarmee hij naar de wereld kijkt. Veel van de dingen om hem heen snapt hij nog niet, net als de gespreksflarden die hij oppikt van de "grote mensen".

Het interessante aan deze verzameling jeugdherinneringen is dat er nergens een alwetende verteller is die de lezer met de wijsheid van later tekst en uitleg geeft. Nee, de lezer kijkt mee met de blik van een kind van acht. En dan blijven veel vragen onbeantwoord...

Vragen:

- Zoek een paar voorbeelden waarbij Muis geen antwoord krijgt op zijn vragen. Kun je vanuit de context en het beeld achterhalen wat er aan de hand was?
- Erik de Graaf zit met zijn spreekwoordelijke camera dicht op zijn figuren en voorwerpen. Hij maakt veel gebruik van close-ups en inzoomen. Waarom kiest hij hiervoor, denk je?

